

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/130/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010617
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819010617.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. februára 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

R. W.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom T., G. ulica č. XXX/XX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/103/2019 zo dňa 17.08.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný R. N. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/), a obžalovaný R. W. bol uznaný vinným zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2, ods. 3 písm. a) Tr. zák. (skutok v bode 3/), pretože

1/ R. N. dňa 06.09.2017 v W. sa pokúsil vylákať úver od Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004 (ďalej PSS a.s.) tým, že obchodnému zástupcovi PSS a.s. k žiadosti o spotrebiteľský úver k zmluve o stavebnom sporení č. 0XXXXXXX 1 XX na cieľovú sumu 20.000,- Eur predložil falošné doklady o svojom príjme - Potvrdenie o príjme pre zamestnancov zamestnávateľa Finančné riaditeľstvo SR a výplatné pásky od uvedeného zamestnávateľa za mesiace júl 2017 a august 2017, u ktorého zamestnávateľa nikdy nepracoval, preto mu bola žiadosť o úver PSS a.s. zamietnutá, čím sa pokúsil uviesť spoločnosť PSS a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, pričom poskytnutím úveru a jeho nesplácaním by spoločnosti PSS a.s. spôsobil škodu vo výške 20.000,- Eur,

2/ R. dňa 02.11.2017 v Prievidzi v úmysle vylákať úver od spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752 predložil finančnému agentovi spoločnosti k žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX falošné doklady o svojom príjme - Potvrdenie zamestnávateľa o výške mzdy zamestnanca od zamestnávateľa Finančné riaditeľstvo SR a výpis z účtu Československej obchodnej banky a.s. na meno žiadateľa za mesiac september 2017, podľa ktorého mu mala byť na tento účet mzda poukazovaná, hoci zamestnancom Finančného riaditeľstva SR nikdy nebol, na základe ktorých mu bol úver schválený a toho istého dňa uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX s výškou úveru 3.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať 48. mesačnými splátkami po 89,39 Eur, úver však v zmysle zmluvy nesplácal, preto sa stal splatným v celej výške dňom 31.05.2018, čím spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil jej škodu vo výške 4.290,72 Eur,

3/ R. N. dňa 08.01.2018 v Prievidzi v úmysle vylákať úver od Všeobecnej úverovej banky, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej VÚB a.s.), predložil sprostredkovateľovi VÚB a.s. R. W. k žiadosti o spotrebiteľský úver č. XXXXXXXXXXXX falošné doklady o svojom príjme - výplatné pásky od zamestnávateľa Finančné riaditeľstvo SR za mesiace október 2017 a november 2017, u ktorého nikdy nepracoval a falošný výpis z účtu Československej obchodnej banky a.s. na svoje meno za mesiac september 2017, podľa ktorého mu mala byť na tento účet mzda poukazovaná a hoci sprostredkovateľ R. W. vedel, že sa jedná o falošné doklady a že R. N. nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru, žiadosť o úver s R. N. spísal, skompletizoval a odoslal na schválenie veriteľovi VÚB a.s., na základe čoho bol úver R. N. schválený a prostredníctvom sprostredkovateľa R. W. s ním bola dňa 08.01.2018 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9510500565 s výškou úveru 3.000,- Eur, ktorý sa zaviazal splácať 96 mesačnými splátkami po 55,68 Eur, úver však v zmysle zmluvy nesplácal, preto bola zmluva ku dňu 19.09.2018 ukončená, čím spoločnosti VÚB a.s. spôsobili škodu vo výške 5.345,28 Eur,

čím by R. N. v prípade poskytnutia úveru PSS a.s. spôsobil poškodeným PSS a.s., PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. a VÚB a.s. škodu vo výške celkom 29.636,- Eur.

Obžalovaný R. W. bol za to odsúdený podľa §§ 222 ods. 3, 51 ods. 1 a 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky s probačným dohľadom, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovaným R. N. a R. W. uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti VÚB, a.s. škodu vo výške 3.158,98 eur.

Tento rozsudok v prípade obžalovaného R. N. (ďalej len „Lauf“) nadobudol vo všetkých jeho výrokoch (vina, trest a náhrada škody) právoplatnosť dňa 03.09.2020.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne obžalovaný R. W. (ďalej len „obžalovaný“) odvolanie. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že jednoznačne popiera, že sa dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Má za to, že bolo preukázané, že konal len ako sprostredkovateľ žiadosti o úver a na poskytnutí úveru nemal žiadny osobný či iný záujem. V priebehu dokazovania nebol preukázaný jeho priamy či nepriamy úmysel spáchať trestný čin. Pri sprostredkovaní žiadosti o úver pre N. nebol ani osobou oprávnenou konať za poskytovateľa úveru tak, ako to má na mysli ustanovenie § 222 ods. 2 Tr. zák. Podľa uzatvorenej zmluvy o obchodnom zastúpení nebol oprávnený podpísať zmluvu o poskytnutí úveru a nezodpovedal za informácie, ktoré mu poskytol záujemca o úver. Má za to, že nebolo preukázané ani to, že v čase sprostredkovania úveru mal vedomosť, že mu N. predkladá falošný doklad o príjme. V čase, keď sprostredkoval pre N. úver, bol tento preukázateľne poberateľom invalidného dôchodku vo výške, z ktorej by mesačnú splátku úveru vo výške 55,68 Eur bol schopný splácať. Vo vzťahu k tvrdeniu, že ho mala z trestnej činnosti usvedčiť aj výpoveď N. z prípravného konania, uviedol, že N. vo svojej výpovedi dňa 13.03.2019 niečo vo vzťahu k nemu usvedčujúce neuviedol. Táto skutočnosť nevyplýva ani z výpovede svedka Y. a z ich emailovej komunikácie. Je presvedčený aj o tom, že vôbec nebolo preukázané ani to, čo tvrdila obžaloba, že práve on mal tento doklad pre N. dať vyhotoviť a odovzdať mu ho. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. a aby ho sám spod obžaloby prokurátora oslobodil podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo preukázané, že skutok v bode 3/ spáchal.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného bolo vykonané v jeho neprítomnosti, a to pri splnení všetkých zákonných podmienok. Obžalovaný písomne požiadal odvolací súd, aby verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti. Obhajca obžalovaného zotrval na konečnom návrhu uvedenom v písomnom odvolaní. Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Rovnako nemá odvolací súd výhrady k zákonnosti a odôvodnenosti výroku o vine. Súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, o ktoré oprel svoje skutkové úvahy o tom, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal, a že ho spáchal aj obžalovaný R. W.. S jeho úvahami sa odvolací súd stotožňuje a považuje ich za správne.

Zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten trestnoprávne zodpovedný subjekt, kto ako zamestnanec, člen, štatutárny orgán, zástupca, alebo iná osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje, umožní získať úver tomu, o kom vie, že nespĺňa podmienky určené na jeho poskytnutie.

Tohto zločinu sa teda môže dopustiť len špeciálny subjekt, t.j. iba osoba oprávnená konať za toho, kto úver poskytuje. Na trestnoprávnu zodpovednosť páchatel'a sa vyžaduje, aby fakticky podvodným konaním voči tomu, kto úver poskytuje, pri vedomosti o tom, že nie sú splnené podmienky určené na poskytnutie úveru (predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou), umožní získať úver tomu, o kom vie, že tieto podmienky nespĺňa. Na jeho dokonanie stačí, že taká osoba umožní získať úver bez splnenia určených podmienok. Nevyžaduje sa spôsobenie škody, ani vlastné obohatenie.

Obžalovanému sa konkrétne kládlo za vinu, že vedel, že mu N. predložil falošné doklady, a že preto nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru, ale vykonal potrebné úkony na to, aby mu bol úver schválený tak, že vlastnoručne signoval kópie písomných dokladov, ktoré mu predložil N., a tieto poslal do centrálnej VÚB, a.s. na schválenie, a následne s ním podpísal aj úverovú zmluvu. Neobstojí preto už odvolacia námietka obžalovaného, že sa mu kládlo za vinu aj to, že mal falošné doklady pre N. aj dať vyhotoviť a odovzdať mu ich.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že N. preukázateľne nevypovedal pravdu ohľadom účasti obžalovaného na spáchaní skutku v bode 3/. Jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, a rovnako i jeho výpovede z prípravného konania boli v prospech obžalovaného, avšak odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli rozporuplné a inými dôkazmi vyvrátené.

V rozpore s inými vykonanými dôkazmi totiž N. uvádzal, že v prípade každého zo skutkov (v bodoch 1/, 2/ a 3/) predkladal vždy tie isté falošné doklady. Uvádzal aj to, že úver v prípade skutku v bode 3/ vôbec nesplácal. Avšak pri každom z týchto úverov predkladal vždy falošné doklady aktuálne v danom období a v prípade skutku v bode 3/ boli uhradené prvé tri mesačné splátky úveru. N. tiež vypovedal, že obžalovaného spoznal až vtedy, keď s ním „riešil“ úver v prípade skutku v bode 3/, t.j. dňa 08.01.2018. Avšak obžalovaný ešte dňa 16.10.2017 pre neho spracoval inú žiadosť o úver od spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. (žiadosť č. XXXXXXXXXX), ktorá bola však zamietnutá. Aj v prípade tohto iného úveru N. predložil obžalovanému potvrdenie o príjme od Finančného riaditeľstva SR (tento zamestnávateľ bol uvedený i v žiadosti o úver). Nesporné bolo napokon aj to, že v prípade skutku v bode 1/ to bol práve obžalovaný, kto dohodol spoločné stretnutie N. so svedkom Y. ohľadom úveru poskytnutého v prípade skutku v bode 1/.

Pokiaľ ide o spomenutú žiadosť č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.10.2017, tak neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že zamietnutá bola z dôvodu, že N. bol v tom čase v omeškani so splácaním iných úverov, čo následne bolo oznámené aj obžalovanému. Do tejto žiadosti obžalovaný uviedol, že N. má mesačné výdavky z titulu splátok úverov a pôžičiek, leasingu, výživného, hypotéky a pod. vo výške 86,71 €. Napriek tomu však do následnej žiadosti o spotrebiteľský úver č. 9510500565 zo dňa 08.01.2018 (skutok v bode 3/) uviedol, že N. nemá žiadne mesačné náklady z titulu splátok úverov, hypoték, lízingov, čo bola z hľadiska splnenia podmienok na poskytnutie úveru podstatná okolnosť.

Vykonané dokazovanie tiež nesporné preukázalo, že N. bol v rozhodnom období len poberateľom invalidného dôchodku a iný finančný príjem nemal. Nebol ani nikdy zamestnaný u Finančného riaditeľstva SR. Bol na jeho meno vedený aj bankový účet v ČSOB, a.s., ale na tento neboli v rozhodnom období pripísané žiadne platby z titulu výplaty mzdy. Možno teda uzavrieť, že všetky doklady o jeho zamestnaní u Finančného riaditeľstva SR a výpisy z jeho bankového účtu, ktoré predkladal k žiadostiam o úvery, boli falošné.

Obžalovaný tiež „dohadzoval“ svedkovi Y. za odplatu záujemcov o úvery, pričom k podpisu tzv. tiperskej zmluvy so spoločnosťou PSS, a.s. došlo dňa 27.09.2017. V tejto spojitosti je podstatné najmä to zistenie, že podľa N. vedel obžalovaný, že mu úver v PSS, a.s. (skutok v bode 1/) zamietli. Dôvod tohto zamietnutia vedel aj svedok Y., ktorý obžalovaného o tom informoval. Navyše obžalovaný sa ho opakovane dopytoval na stav žiadosti o úver pre N., pýtal sa ho, ako to s ním vyzerá a preberal to s ním.

K odvolacím námietkam obžalovaného uvádza odvolací súd nasledovné. Zo zmluvy o obchodnom zastúpení zo dňa 15.12.2017 vyplýva, že obžalovaný bol sprostredkovateľom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. aj pre oblasť poskytovania úverových produktov. Táto spoločnosť dňa 01.01.2018 zanikla rozdelením a jej právnym nástupcom sa stala aj spoločnosť VÚB, a.s., ktorá bola aj poskytovateľom úveru v prípade skutku v bode 3/.

Podľa článku 6, bod 6.1, písm. b) zmluvy o obchodnom zastúpení bol obžalovaný oprávnený uzatvoriť úverovú zmluvu s N. v prípade skutku v bode 3/ za VÚB, a.s. ako sprostredkovateľ. Obžalovaný tak bol osobou oprávnenou konať za poskytovateľa úveru, pričom bez jeho participácie by nedošlo o vyplatení finančných prostriedkov.

Ak by obžalovaný nespísal, neskompletizoval a neodoslal žiadosť o úver pre N., tak by k podpisu úverovej zmluvy ani nedošlo. V žiadosti o poskytnutie úveru bola uvedená suma 5.000,- Eur, avšak úver bol po preskúmaní predložených dokladov poskytnutý vo výške 3.000,- Eur. Následným podpisom úverovej zmluvy - pri vedomosti, že boli predložené falošné doklady, obžalovaný dokonal trestný čin, pre ktorý bol uznaný vinným.

Obžalovaný v odvolaní síce namietal, že ako sprostredkovateľ žiadosti o úver nemal na poskytnutí úveru žiadny osobný či iný záujem, avšak bolo preukázané, že mu bola vyplatená za tento úver aj provízia. Preto prvé splátky tohto úveru museli byť uhradené. Je pravdou, že obžalovaný nebol oprávnený pravosť informácií a dokladov od klienta preverovať a nebol oprávnený rozhodovať o poskytnutí úveru, avšak na jeho trestnoprávnej zodpovednosti to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nič nemení.

Vykonané dokazovanie tak svedčí jednoznačne o tom, že obžalovaný mal jednak príležitosť, ako aj motív spáchať skutok v bode 3/. O jeho vine preto odvolací súd nemal žiadne pochybnosti.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste zistil, že súdom prvého stupňa uložený podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom je primeraný a spravodlivý. Jeho uloženie v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súd prvého stupňa riadne a aj presvedčivo odôvodnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné na splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1, 2 a 4 Tr. zák. na obžalovaného vplývať týmto druhom trestu, pričom jeho výmera bola určená na samej dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. Ako primeraná sa z tohto pohľadu javila odvolaciemu súdu aj skúšobná doba v trvaní 3 roky. Uložený trest napokon dostatočne zohľadňuje aj účasť obžalovaného na spáchaní skutku v bode 3/ - § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák.

Súd prvého stupňa mal síce obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život a spáchanie 3 priestupkov na úseku dopravy - teda protiprávných konaní inej povahy nemožno v tomto smere vyhodnotiť v jeho neprospech. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by ale z pohľadu zásad ukladania trestov nezmenilo dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Správne súd prvého stupňa postupoval i v tom, keď obžalovanému uložil aj povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, ktorá sa javí byť spôsobilá rovnako splniť účel uloženého podmieneného trestu odňatia slobody.

Odvolací súd napokon nezistil ani nesprávnosť výroku o náhrade škody, keď súd prvého stupňa obžalovanému a aj už odsúdenému R. N. uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti VÚB, a.s. škodu vo výške 3.158,98 Eur. Tento nárok si poškodený subjekt uplatnil v trestnom konaní riadne a včas a bola zistená príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody a konaním obidvoch obžalovaných, ktorí sa podieľali na jej vzniku spoločným konaním.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.